

Λίγες μόλις ημέρες μετά τις εκλογές και στο ασφυκτικό πλαίσιο που δημιουργούν οι διαπραγματεύσεις και οι εκβιασμοί της Ε.Ε, μια ομάδα οικονομολόγων, νομικών, πανεπιστημιακών, συνδικαλιστών, δημοσιογράφων, καλλιτεχνών και blogger δημιουργούν μια πρωτοβουλία για την άμεση διαγραφή του χρέους.

Προερχόμενοι από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους και ενώνοντας τη φωνή τους με ανθρώπους που συμμετείχαν στους αγώνες των τελευταίων ετών κατά των Μνημονίων, θέτουν τη μονομερή διαγραφή του χρέους, που είχε υποσχεθεί και η νέα κυβέρνηση, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την έξοδο από την κρίση. Πολύ έντονο ήταν όμως το ενδιαφέρον και από το εξωτερικό

Ολόκληρη η διακήρυξη της πρωτοβουλίας έχει ως εξής:

Διαγραφή του Χρέους Τώρα!

Η προτεραιότητα που αποκτά η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους επιβάλλει την ανάληψη άμεσων πρωτοβουλιών στην κατεύθυνση διαγραφής του δημόσιου χρέους. Πρώτα και κύρια, του μέρους του χρέους που οφείλεται στην Τρόικα και τους μηχανισμούς της και υπερβαίνει το 70% του συνολικού δημόσιου χρέους.

Η άμεση παύση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, μέσα από την καταγγελία των δανειακών συμβάσεων, και η διαγραφή του στη συνέχεια επιβάλλεται προκειμένου να δημιουργηθεί ο απαραίτητος δημοσιονομικός χώρος που θα επιτρέψει την άσκηση της αναγκαίας κοινωνικής πολιτικής για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού και θα κάνει πράξη το στόχο της ανατροπής της λιτότητας. Η συνέχιση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους (στο πλαίσιο του οποίου για το τρέχον έτος προβλέπεται η καταβολή 5,88 δισ. ευρώ για τόκους και η λήξη χρέους ύψους 16 δισ. ευρώ) σημαίνει ότι:

- η συντριπτική πλειοψηφία των ανέργων, που φθάνει ακόμη και το 82%, θα συνεχίσει να μην παίρνει επίδομα ανεργίας,
- οι απαραίτητες προσλήψεις και χρηματοδοτήσεις στους τομείς υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης και πολιτισμού θα αποτελούν μακρινό όνειρο,

- η αναγκαία υλοποίηση ενός γενναίου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων παραπέμπεται στο αόριστο μέλλον.

Τα σχέδια των πιστωτών για επιμήκυνση των αποπληρωμών του δημόσιου χρέους και μείωση του επιτοκίου πρέπει να απορριφθούν επειδή ισοδυναμούν με μετάθεση των αποπληρωμών για τις επόμενες γενιές και αναγνώριση του χρέους, ενώ δεν προκαλούν καμιά ουσιαστική μείωση λόγω του ότι ήδη τα επιτόκια δανεισμού είναι πολύ χαμηλά. Διαιώνιση της υπερχρέωσης και μεταφορά των βαρών στην επόμενη γενιές σηματοδοτεί και το «παρκάρισμα» του ελληνικού χρέους στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μέσω της έκδοσης «διηνεκών ομολόγων» (perpetuities).

Η διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους ή θα είναι μονομερής, στη βάση των δικαιωμάτων που διατηρεί κάθε ανεξάρτητο κυρίαρχο κράτος ή θα είναι σε βάρος του ελληνικού λαού. Η εμπειρία από το ελληνικό πρόγραμμα ανταλλαγής ομολόγων του 2012 (PSI+) ύψους 106 δισ. ευρώ (σύμφωνα με την ΤτΕ) καταδεικνύει ότι αυστηρή προϋπόθεση για να σημάνει ουσιαστική ελάφρυνση μια διαγραφή χρέους είναι να έχει σχεδιαστεί σε βάρος των πιστωτών, και να υλοποιηθεί παρά και ενάντια στη θέλησή τους. Το ίδιο συμπέρασμα υπογραμμίζει κι η πρόσφατη εμπειρία άλλων χωρών (Αργεντινή, Ισημερινός, Ρωσία, Ισλανδία) που παρά τις διαφορές τους διέγραψαν μονομερώς μέρος έστω των χρεών τους.

Η αναγκαία διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους μπορεί να αιτιολογηθεί, να θωρακισθεί από διεθνείς προσφυγές και να στηριχτεί στη βάση:

- Πρώτο, της επίκλησης της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και της συντελεσθείσας ανθρωπιστικής καταστροφής από το 2010 ως το 2014, λόγω της ανόδου της ανεργίας (27%), της πτώσης μισθών και συντάξεων (40% κατά μέσο όρο μεταξύ 2010-2014), της μαζικής μετανάστευσης (άνω των 100.000 νέων), των μαζικών αυτοκτονιών (τουλάχιστον 5.000 από το 2011 λόγω οικονομικών προβλημάτων), κ.λπ.
- Δεύτερο, του λογιστικού ελέγχου του δημόσιου χρέους από ανεξάρτητη διεθνή επιτροπή ελεγχόμενη από την κοινωνία και τους φορείς της, δεδομένου ότι ειδικά το τμήμα του ελλ. χρέους που οφείλεται στην Τρόικα είναι καταφανώς απεχθές: Το 92% των δόσεων (232 δισ. σε 252 δισ. ευρώ) επιστράφηκαν ξανά στους δανειστές ή δόθηκαν στις τράπεζες, οι δανειστές ήξεραν ότι τα χρήματα των δανείων δεν εξυπηρετούσαν τις ανάγκες του ελληνικού λαού, ενώ οι κυβερνήσεις που υπέγραψαν τις δύο δανειακές συμβάσεις δεν είχαν καμιά νομιμοποίηση να αναλάβουν τέτοιο χρέος στο όνομα του ελληνικού λαού.
- Τρίτο, λόγω των ευθυνών που έχουν οι ίδιοι οι δανειστές για την εκτίναξη του χρέους το

οποίο από 299 δισ. ευρώ (115% του ΑΕΠ) τον Σεπτέμβριο του 2009 εκτινάχθηκε στα 324 δισ. (180% του ΑΕΠ).

- Τέταρτο, ως μια μορφή συμψηφισμού με τα χρέη της Γερμανίας από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο (αποζημιώσεις, επανορθώσεις, αναγκαστικό δάνειο, κλπ) που, σύμφωνα με αξιόπιστες διεθνείς εκτιμήσεις, ξεπερνούν το 1 τρισ. ευρώ.

- Πέμπτο, της πρόσφατης απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ (9/2014), κατόπιν πρότασης της Αργεντινής, που αποδοκιμάζει το σημερινό απορρυθμισμένο πλαίσιο λειτουργίας της αγοράς ομολόγων και ζητά την προστασία των κυρίαρχων κρατών από τα «αρπακτικά κεφάλαια» («vulture funds»).

Η άμεση στάση πληρωμών και η διαγραφή του χρέους, μέσω μονομερών ενεργειών και σε σύγκρουση με τους δανειστές πλήττει ευθέως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την ΕΚΤ, τα κράτη μέλη και τους θεσμούς που δημιούργησε η ΕΕ από το 2010 (ΕΤΧΣ, ΕΜΣ). Πρόκειται για ένα αντιδραστικό πλαίσιο μηχανισμών, εφάμιλλων του ΔΝΤ, που ως αποστολή τους έχουν να διασφαλίσουν ότι την κρίση χρέους θα πληρώσουν οι λαοί της Ευρώπης κι όχι οι ελίτ που την δημιούργησαν. Δική τους άλλωστε απόφαση ήταν η αλλαγή του προφίλ του δημόσιου χρέους που από ομολογιακό στη συντριπτική του πλειοψηφία έγινε επίσημο ή διακρατικό στο μεγαλύτερο του μέρος, με αποτέλεσμα σήμερα άνω του 70% να οφείλονται στην Τρόικα. Η αναγκαία διαγραφή του χρέους δεν στρέφεται κατά των ευρωπαϊκών λαών, όπως λέγεται συχνά σε μια προσπάθεια να παραιτηθούμε από το αίτημα της διαγραφής. Τα δάνεια προς την Ελλάδα (όπως επίσης και τις άλλες χώρες που δανειοδοτήθηκαν στο πλαίσιο του μηχανισμού, πχ Κύπρος, Πορτογαλία, Ιρλανδία) δεν «έσωσαν» τον ελληνικό λαό, αλλά τις τράπεζες και τις οικονομικές ελίτ, που πραγματικά διασώθηκαν. Οι λαοί της Ευρώπης αποτέλεσαν την ανθρώπινη ασπίδα που χρησιμοποίησαν ΕΕ, ΔΝΤ και κυβερνήσεις για να αποκρύψουν την διάσωση των τραπεζών, που μόνο στην περίπτωση της Ελλάδας στοίχισε 211 δισ. ευρώ. Οι λαοί της Ευρώπης, άλλωστε, ποτέ δεν ρωτήθηκαν αν θέλουν να συμμετάσχουν στην διάσωση των τραπεζών!

Η αμφισβήτηση των συμφερόντων των «θεσμικών» πιστωτών (ΕΕ και ΔΝΤ) που με την διαγραφή του χρέους θα κληθούν να πληρώσουν την κρίση που δημιούργησαν, προϋποθέτει απειθαρχία και οδηγεί σε ρήξη με την ευρωζώνη και την ΕΕ. Ακόμη κι έτσι:

- Το μακροχρόνιο οικονομικό όφελος που θα προκύψει από τη μονομερή διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους θα είναι μεγαλύτερο από το βραχυπρόθεσμο κόστος εξόδου. Ο χαμένος του Grexit δεν είναι η Ελλάδα, όπως επαναλαμβάνεται στο πλαίσιο μιας ιδεολογικής

τρομοκρατίας, αλλά η Γερμανία και το ευρώ.

- Η δυνατότητα άσκησης ανεξάρτητης βιομηχανικής πολιτικής με μαζικές επενδύσεις σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας, χωρίς τις δεσμεύσεις των οδηγιών της ΕΕ, θα επιτρέψει την ταχεία ανάπτυξη της οικονομίας και την δραστική μείωση της ανεργίας, μαζί με μέτρα όπως η μείωση των ωρών εργασίας κι η κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.
- Η ακύρωση των δεσμεύσεων της ΕΕ για αιώνια λιτότητα, μέσω των προβλέψεων της οικονομικής διακυβέρνησης και του δημοσιονομικού συμφώνου για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, θα επιτρέψει την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου.
- Η ανατροπή του περιορισμένης κυριαρχίας στο διηνεκές που επιβάλλουν Βρυξέλλες, Φρανκφούρτη και Δ' Ράιχ, μεταξύ άλλων και με τον κανονισμό 472/2013 αρ. 14 που προβλέπει ευρω-επιτήρηση μέχρι την αποπληρωμή του 75% των δανείων, θα επιτρέψει στον λαό να ασκήσει τα κυριαρχικά του δικαιώματα.

Στη βάση των παραπάνω όσοι υπογράφουμε την διακήρυξη, οικονομολόγοι, νομικοί, πανεπιστημιακοί και κοινωνικοί αγωνιστές που συμμετείχαμε στους αγώνες των τελευταίων ετών κατά των Μνημονίων, συγκροτούμε Πρωτοβουλία ενημέρωσης και αγώνα με στόχο την διαγραφή του χρέους, με την επωνυμία Διαγραφή του Χρέους, Τώρα! και καλούμε σε ανοιχτή ιδρυτική συνέλευση για την δημιουργία μαζικής κίνησης με στόχο την διαγραφή του χρέους. Καλούμε επίσης κοινωνικούς φορείς και συλλογικότητες να υιοθετήσουν το παραπάνω πλαίσιο, σε μια προσπάθεια να γίνει υπόθεση διεκδίκησης του ίδιου του λαού.

Φεβρουάριος 2015

Σελίδα Facebook

[facebook.com/CancelGreekDebtNow](https://www.facebook.com/CancelGreekDebtNow)

Οι πρώτες υπογραφές

Αγαπητός Γιώργος δημοτικός υπάλληλος
Αντωνιάδης Πάυλος φοιτητής Πα. Πει.
Αντωνοπούλου Μαρία καθηγήτρια ΑΕΙ
Αντωνοπούλου Σοφία καθηγήτρια ΑΕΙ
Βαρδαλαχάκης Γιάννης οικονομολόγος εκπαιδευτικός
Βασιλόπουλος Χρίστος μηχανικός
Βασσάλος Γιώργος ερευνητής

Βατικιώτης Λεωνίδα οικονομολόγος, δημοσιογράφος
Βουρεκάς Θόδωρος συνταξιούχος εκπαιδευτικός
Γαϊτανίδου Ευανθία μέλος ΣΤΑ Οικονομικού Επιμελητηρίου
Γαρδικλής Δημήτρης γρ. σωμ. Εργαζ. Ασκληπιείου Βούλας
Γάτσιος Βασίλης λογιστής
Γεωργιάδου Κατερίνα δικηγόρος
Γεωργίου Γιώργος λογιστής
Γουρλάς Νίκος πρώην πρόεδρος συνδικάτου εργαζομένων στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος
Γραμμένος Σπύρος μουσικός
Δαμέλος Πάνος μέλος ΔΣ Πανελλήνιου Συνδέσμου Αμίσθων Υποθηκοφυλακίων
Ζαχάρωφ Βάσω γιατρός
Ζέρβας Μάκης μηχανικός, καθηγητής ΑΕΙ
Θεοδώρου Κώστας μουσικός
Ιγγλέσης Νίκος συγγραφέας
Ιωαννίδου Αλεξάνδρα σλαβολόγος, καθηγήτρια ΑΕΙ
Καραστεργίου Μαρίνα ιστορικός
Καραχάλιος Γιάννης ιδιωτικός υπάλληλος
Καρυώτης Θεόδωρος κοινωνιολόγος
Κατσαρέα Ελένη οικονομολόγος
Κλαπατσέας Μανόλης αρχιτέκτονας
Κόκκορης Μάκης λογιστής
Κοκολάκης Γρηγόρης οικονομολόγος
Κοσμάς Πέτρος Πέτρος μεταδιδακτορικός ερευνητής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου
Κουιρουκίδης Νίκος οικονομολόγος
Κουμαρέλος Όθωνας αρχιτέκτονας
Κουτσομπίνα Καίτη οικονομολόγος
Κρέστον Ντέιβις φιλόσοφος
Κυπριώτης Δημήτρης στρατηγός ε.α.
Κυράνας Μιχάλης οικονομολόγος
Κυριακάκης Γιάννης μέλος ΣΤΑ Οικονομικού Επιμελητηρίου
Κώτσιας Σπύρος συνταξιούχος ΟΣΕ
Λιοδάκης Γιώργος καθηγητής ΑΕΙ
Μανιάτης Γιώργος καθηγητής Παν. Αθηνών
Μαρκέτος Σπύρος ιστορικός, καθηγητής ΑΕΙ
Μηνασίδης Χαράλαμπος καθηγητής ΑΕΙ, ΗΠΑ
Μιχελινάκης Βαγγέλης οικονομολόγος φοροτεχνικός
Μονιάκη Χρυσούλα αντιπρόεδρος συλλόγου εργ. ΕΛΣΤΑΤ

Μουσκεφτάρα Τασούλα ψυχολόγος, ειδική παιδαγωγός
Μόχλας Χάρης εκδότης
Μπαλασόπουλος Θέμης πρόεδρος ΠΟΕ-ΟΤΑ
Μπαλιώτης Θόδωρος οικονομολόγος
Μπίκας Δημήτρης υπάλληλος
Μπλέτσας Νίκος δικηγόρος
Νικολακάκη Μαρία παιδαγωγός, καθηγήτρια ΑΕΙ
Νίκος Δήλαρης μηχανολόγος μηχανικός
Ολάγια Πέντρο συγγραφέας
Παναγιωτόπουλος Χρίστος πρ. σωμ. Εργαζ. Δήμου Βύρωνα
Παπαδόπουλος Ραφαήλ πολιτικός επιστήμονας
Παπαλεξίου Γιώργος οικονομολόγος
Πάσογλου Γιώργος δικηγόρος
Παυλόπουλος Γιώργος οικονομολόγος, τραπεζικός υπάλληλος
Πελεγρίνης Θεοδόσης πρώην πρύτανης Παν. Αθηνών
Πετρόπουλος Γιώργος ιστορικός, δημοσιογράφος
Πιτσιρίκος μπλόγκερ
Ποργιαλίδης Αναστάσιος ελεύθερος επαγγελματίας
Ρηγόπουλος Κίμων ηθοποιός
Ρουμελιώτης Γιάννης οικονομολόγος
Σακελλαρόπουλος Σπύρος καθηγητής ΑΕΙ
Σαραφιανός Δημήτρης δικηγόρος
Σαχίνης Γιώργος δημοσιογράφος
Σινιγάλια Ήρα δημοσιογράφος
Σπανού Δέσποινα νομικός, συνδικαλίστρια
Σπύρου Δημήτρης σκηνοθέτης
Συμβουλόπουλος Θέμης μουσικός, εργαζόμενος στην ΕΡΤ
Τασιάκος Χρίστος μέλος ΣΤΑ Οικονομικού Επιμελητηρίου
Τζήμας Θέμης δικηγόρος
Τουλιάτος Χρίστος οικονομολόγος
Τουμανίδης Πάυλος οικονομολόγος
Τσάκαλου Ντίνα συμβολαιογράφος
Τσανακλίδου Τάνια ηθοποιός τραγουδίστρια
Τσίπρας Σταύρος δικηγόρος ερευνητής
Τσίχλη Μαριάννα δικηγόρος
Τσολάκ Μουσταφά εκδότης
Φαρμακίδη Φούλα οικονομολόγος

Χατζησταύρος Σταύρος γεωπόνος
Χατζηστεφάνου Άρης δημοσιογράφος
Χρυσανθακόπουλος Λεωνίδα πρέσβης επί τιμή
Νεβραδάκης Μιχάλης υπ. διδάκτορας ΗΠΑ